

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/65/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4114215402
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Marčeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2024:4114215402.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Marčekovej a členiek senátu Mgr. Ingrid Vallovej a Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovej, v spore žalobcov: 1. IMA INVEST s. r. o., so sídlom Zlaté Moravce, Hviezdoslavova 41, IČO: 36 520 349, 2. Pozemkové spoločenstvo Urbaristov a Sekanín p. s., so sídlom Čaradice 157, IČO: 42 338 743, obaja zast. advokátska kancelária JUDr. René Hudzovič, s. r. o., so sídlom v Nitre, Štefánikova trieda 49, IČO: 36 860 697, proti žalovaným: 1. Podielnicke poľnohospodárske družstvo Inovec, so sídlom Volkovce, IČO: 00 198 897, 2. Poľovnícky spolok Lukov, so sídlom Kozárovce 953, IČO: 42 338 735, zast. A. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom C. XXX, 3. B. C., nar. XX. XX. XXXX, bytom D. E., F. XX, o vyslovenie neplatnosti zmluvy, o odvolaní žalobcov v 1. a 2. rade proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 9. decembra 2022 č. k. 17C/100/2014-488 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému v 1. rade sa voči žalobcom v 1. a 2. rade priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, ktoré sú povinní zaplatiť spoločne a nerozdielne.

Žalovanému v 2. rade sa voči žalobcom v 1. a 2. rade priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, ktoré sú povinní zaplatiť spoločne a nerozdielne.

Žalovanému v 3. rade sa voči žalobcom v 1. a 2. rade priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, ktoré sú povinní zaplatiť spoločne a nerozdielne.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu žalobcov zamietol (I.) a žalovaným v 1., 2. a 3. rade priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 100%, ktoré sú povinní zaplatiť žalobcovia v 1. a v 2. rade spoločne a nerozdielne (II., IV. a VI.) s tým, že o výške náhrady trov bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným rozhodnutím (II., V. a VII.). Rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 470 ods. 1, § 145 ods. 2, § 146 ods. 1, § 150 ods. 1, § 191 ods. 1 CSP, § 16 ods. 1, 2, § 17 ods. 1 písm. e) zákona č. 274/2009 Z. z. (Zákon o poľovníctve) a z predloženého listinného dôkazu a to notárskej zápisnice N 112/2014, Nz 8091/2014, NcRLs 8332/2014 spísanej na Notárskom úrade Mgr. Martina Výskoka v Partizánskom, so sídlom Februárová 153/3, dňa 03. 03. 2014 bolo vydané osvedčenie o priebehu zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov konaného dňa 02. 03. 2014 o ôsmej hodine. Z predmetnej notárskej zápisnice nebolo sporné, že program zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov tvorilo: otvorenie zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov v spoločnom poľovnom revíri Prieloh Čaradice, kontrola uznášania schopnosti, voľba orgánu zhromaždenia vlastníkov, rozhodnutie o využití práva poľovníctva v spoločnom poľovnom revíri Prieloh Čaradice uznanom Obvodným lesným úradom v Nitre, č. 2004/00003 zo dňa 03.03. a výške náhrady za užívanie poľovného revíru, voľba splnomocnencov a určenie rozsahu zastupovania vlastníkov poľovných pozemkov a záver. Z predmetnej

notárskej zápisnice bolo zároveň zistené, že predmetné zhromaždenie bolo zvolané verejnou vyhláškou zo dňa 20. 02. 2014 podľa § 3 ods. 3 Zákona o poľovníctve zástupcom vlastníkov poľovných pozemkov začlenených do PR Prieloh Čaradice. Nebolo sporné, že zvolávateľ zastupoval vlastníkov, ktorí predstavujú zákonom stanovenú minimálne jednu tretinu vlastníkov poľovných pozemkov počítanú podľa výmery poľovných pozemkov začlenených do poľovného revíru Prieloh Čaradice. Zvolávateľ bol na zvolanie zhromaždenia vlastníkov splnomocnený rovnako Lesmi Slovenskej republiky, štátnym podnikom ako správcom majetku najväčšieho vlastníka t.j. Slovenskej republiky a tiež Rímskokatolíckou cirkvou, Žilinskou diecézou. Na zhromaždení bolo zároveň konštatované, že je uznášaniaschopné, keďže z celkovej výmery 2486 hektárov PR Prieloh Čaradice sú prítomní vlastníci zastupujúci 85,2387 % výmery poľovných pozemkov majúcich spolu výmeru 2119,0348 hektárov poľovných pozemkov. Po otvorení zhromaždenia ako kontrola uznášaniaschopnosti bola navrhnutá voľba orgánov zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov: G. A. B., bytom C. XXX ako predsedajúci zhromaždenia, E. F., bytom H. XX, I. a G. J., bytom K. X, I. ako štatutárov zhromaždenia. Zároveň bolo zistené, že na predmetnom zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov bolo schválené využitie poľovného revíru Prieloh Čaradice v období po ukončení platnosti teraz evidovanej zmluvy formou postúpenia užívania poľovného revíru poľovnej organizácii a to zmluvou o užívaní poľovného revíru podľa § 13 a § 14 Zákona o poľovníctve na dobu 15 rokov odo dňa jej evidencie podľa § 16 ods. 1 Zákona o poľovníctve. Zároveň bola schválená náhrada za užívanie poľovného revíru vo výške 6,- eur za každý 1 hektár lesných pozemkov a 3,- eur za každý 1 hektár ostatných poľovných pozemkov ročne. Na základe hlasovania bolo skonštatované, že zhromaždenie prijalo rozhodnutie, ktorým schválilo, aby zmluva o užívaní poľovného revíru Prieloh Čaradice podľa § 13 a § 14 Zákona o poľovníctve bola uzatvorená s poľovníckym spolkom Lukov, IČO: 42338735, so sídlom Korzárovce 953. Zároveň bolo uznesením schválené, že zhromaždenie vlastníkov poľovných pozemkov prijalo rozhodnutie, ktorým schválilo za splnomocnencov podľa § 5 ods. 7 Zákona o poľovníctve 1. Podielnícké poľnohospodárske družstvo INOVEC, 951 87 Volkovce, IČO: 00 198 897, 2. B. C., nar. XX. XX. XXXX, bytom D. E., F. XX a určilo rozsah zastupovania vlastníkov poľovných pozemkov nasledovne: zastupovanie vlastníkov vo veciach postúpenia zmluvného užívania spoločného poľovného revíru Prieloh Čaradice podľa § 13 a § 14 Zákona o poľovníctve, najmä, aby v mene vlastníka poľovných pozemkov uzatvorili zmluvu o užívaní spoločného poľovného revíru Prieloh Čaradice s poľovníckym spolkom Lukov, IČO: 42 338 735, so sídlom Kozárovce 953 za podmienok podľa rozhodnutia zhromaždenia a zastupovali vlastníkov vo veciach súvisiacich s evidenciou zmluvy o užívaní spoločného poľovného revíru PRIELOH Čaradice a podpisov dodatkov k nej. Zároveň bolo zistené, že ohľadom uzatvorenia zmluvy, za boli vlastníci, ktorí zastupujú výmeru poľovných pozemkov vo výške 85,2387 % z celkovej výmery poľovného revíru, čo je 2119,0438 hektárov a proti boli vlastníci zastupujúci výmeru poľovných pozemkov vo výške 0 z celkovej výmery poľovného revíru, zdržali sa vlastníci zastupujúci poľovné pozemky vo výške 0 % celkovej výmery poľovného revíru. Nebolo sporné, že dňa 12. 05. 2014 (č.l. 115) bola uzatvorená zmluva o užívaní poľovného revíru Prieloh Čaradice a to v zmysle § 13 a nasledujúceho zákona č. 274/2009 Z. z. poľovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Predmetná zmluva bola uzavretá medzi užívateľom: Poľovnícky spolok Lukov, IČO: 42 338 735, so sídlom C. XXX v zastúpení L. E. F. ako predseda výboru a vlastníckmi poľovného revíru: a vlastníci poľovného revíru začlenených do spoločného poľovného revíru Prieloh Čaradice, uznaného rozhodnutím Obvodného lesného úradu v Nitre, číslo 2004/00003 zo dňa 03. 03. 2004 podľa Notárskej zápisnice číslo N 112/2004 vyhotovenej notárom JUDr. Martinom Výskokom, so sídlom v Partizánskom, Februárová 153/3 a to dňa 03. 03. 2014 zastúpený splnomocnencami na základe rozhodnutia vlastníkov poľovných pozemkov a to: 1/ Podielníckym poľnohospodárskym družstvom Inovec, 951 87 Volkovce, IČO: 00 198 897, zastúpenej L. H. E. - predseda predstavenstva, B. C. člen predstavenstva, 2/ B. C., nar. XX. XX. XXXX, bytom F. XX, D. E.. Predmetná zmluva bola zaevidovaná Pozemkovým a lesným odborom Okresného úradu Nitra podľa § 16 ods. 1 Zákona o poľovníctve a to v Nitre dňa 27. 05. 2014 pod č.j. OV-NR PLO - 2014/027922. Z predmetnej zmluvy bolo zistené, že predmetná zmluva sa uzatvára na základe rozhodnutia zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov v uznanom poľovnom revíri Prieloh Čaradice, ktoré sa konalo dňa 02. 03. 2014, priebeh zhromaždenia bol v zmysle ustanovenia § 5 ods. 5 zákona osvedčený notárskou zápisnicou a bol osvedčený priebeh zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov v poľovnom revíri Prieloh Čaradice, pričom na zhromaždení boli prítomní vlastníci oprávnení zástupcovia vlastníkov, ktorí vlastní 2119,0348 hektárov, čo predstavuje 85,2387% z celkovej výmery poľovného revíru. Podľa článku II bod 1 predmetom zmluvy je postúpenie užívania revíru užívateľovi a záväzok užívateľa uhradiť náhradu za postúpenie užívania revíru podľa článku III zmluvy. Predmetná zmluva bola uzatvorená na dobu 15 rokov odo dňa jej evidencie, pričom zmluva nadobúda platnosť dňom jej podpisu zmluvnými stranami a účinnosť dňom zaevidovania. K notárskej zápisnici bol priložený aj zoznam vlastníkov pôdy v katastrálnom území M., z čoho bolo zistené, že spolu PPD Inovec

Volkovce má 407,6928 hektárov a výmera PR Prieloh Čaradice má 2468 hektárov. Zároveň boli do spisu založené aj splnomocnenia fyzických osôb, ktorí splnomocnili Podielnícke poľnohospodárske družstvo Inovec zastúpené predsedom predstavenstva B. C., aby ich splnomocniteľ zastupoval na zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov v spoločnom poľovnom revíri Prieloh Čaradice uznanom obvodným lesným úradom v Nitre, ktoré sa bude konať 02. 03. 2014. Zároveň bolo zistené, že do spisu boli založené aj splnomocnenia fyzických osôb, ktoré splnomocnili N. O. k zastupovaniu na zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov o využití práva poľovníctva v poľovnom revíri Prieloh Čaradice, ktoré sa malo konať 03. 03. 2004.

1.2. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že predmetnou žalobou sa žalobcovia domáhali určenia, že Zmluva o užívaní poľovného revíru Prieloh Čaradice uzavretá dňa 12. 05. 2014, z jednej strany medzi Poľovníckym spolkom Lukov, IČO: 42338735 so sídlom Kozárovce 953 a z druhej strany Podielníckym poľnohospodárskym družstvom Inovec, 951 87 Volkovce, IČO: 00198897 a B. C., nar. XX. XX. XXXX, r.č. XXXXXX/XXXX bytom F. XX, XXX XX D. E. ako domnelými zástupcami vlastníkov poľovných pozemkov začlenených do spoločného Poľovného revíru Prieloh Čaradice uznaného rozhodnutím Obvodného lesného úradu v Nitre č. 2004/00003 zo dňa 03. 03. 2004 a zaevidovaná Pozemkovým a lesným odborom Okresného úradu Nitra podľa § 16 ods. 1 zákona o poľovníctve dňa 27. 05. 2014 pod č. j.: OÚ-NR-PLO-2014/027922 je neplatná. Vzhľadom na vznesenie námietky žalovaného v 2. rade ohľadom pasívnej legitímácie, ako aj na vyslovený právny názor súdu prvej inštancie, že spornou je otázka pasívnej legitímácie, súd po oboznámení sa so spisom zistil, že právny zástupca žalobcov, vzal žalobu voči žalovaným v 2. až 15. rade v celom rozsahu späť a žiadal, aby súd konanie voči nim zastavil, pritom medzi žalovanými sa nachádzali aj vlastníci, ale aj osoby, ktoré boli prítomné na zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov, pričom po čiastočnom späťvzatí na strane žalovaných zostali: 1. rade: Podielnicke poľnohospodárske družstvo Inovec, so sídlom 951 87 Volkovce, IČO: 00 198 897, v 2. rade: Poľovnícky spolok Lukov, 953 22 Kozárovce 953, IČO: 42 338 735, zastúpený A. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom XXX XX C. XXX a v 3. rade: B. C., nar. XX. XX. XXXX, bytom F. XX, D. E.. Súd ex offo, ale aj na námietku žalovaných skúmal v prvom rade tú skutočnosť, či žalovaní tak, ako sú označení v žalobe, sú pasívne legitímovaní v tomto spore a či v spore vystupujú všetky subjekty, ktorých práv a povinnosti sa predmet konania týka. Súdna prax je jednotná v názore, podľa ktorého stranami súdneho konania o neplatnosť právneho úkonu musia byť všetci, ktorí právny úkon uzavreli (prípadne ich právni nástupcovia), a to buď ako žalobcovia alebo ako žalovaní. V prípade zmluvy, ak niektorá zo zmluvných strán (prípadne jej právny nástupca) nie je stranou v súdnom spore, súd musí žalobu zamietnuť pre nedostatok vecnej legitímácie (pozri napr. rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/122/2002 zo dňa 01. 05. 2003 uverejnený v časopise Zo súdnej praxe pod č. 30/2004, uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/158/2010 zo dňa 17. 02. 2011 a sp. zn. 5Cdo/211/2013 zo dňa 13. 05. 2014, ako aj uznesenie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 30Cdo/2806/2005 zo dňa 21. 12. 2005 a ďalšie). Pod pojmom vecná legitímácia je potrebné rozumieť stav vyplývajúci z hmotného práva. Aktívne vecne legitímovaná je strana, ktorá tvrdí a je schopná preukázať, že je nositeľom tvrdeného hmotného práva a pasívne vecne legitímovaná je strana, o ktorej žalobca tvrdí, že je nositeľom tvrdenej hmotnoprávnej povinnosti a v konaní to aj skutočne preukáže. Skúmanie vecnej legitímácie strán (aktívnej a pasívnej) je imanentnou súčasťou každého sporu a jeho výsledok sa prejaví v rozhodnutí vo veci samej. Okruh vecne legitímovaných subjektov musí byť určený s ohľadom na predmet konania, v danom prípade o určenie neplatnosti zmluvy o postúpení užívania spoločného poľovného revíru. Stranami sporu, či už na strane žalobcov alebo žalovaných, musia byť nevyhnutne všetci vlastníci spoločného poľovného revíru bez ohľadu na to, či sa zúčastnili alebo nezúčastnili hlasovania na zhromaždení vlastníkov. Uvedený záver vyplýva z príslušných ustanovení zákona č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve upravujúcich rozhodovanie o prenechaní užívania poľovného revíru inej osobe. Poľovný revír je z hľadiska zákona chápaný ako spoločná vec, na ktorú sa vzťahujú ust. § 139 ods. 2 Občianskeho zákonníka (rozhodovanie spoluvlastníkov o hospodárení so spoločnou vecou), no pokiaľ ide o vznik nájomného vzťahu, na základe ktorého nadobudne subjekt práva možnosť realizovať výkon práva poľovníctva na základe zmluvy s vlastními, je upravený osobitným predpisom, Zákonom o poľovníctve. O využití práva poľovníctva v poľovnom revíri rozhoduje vlastník samostatného poľovného revíru alebo vlastníci spoločného poľovného revíru postupom podľa § 5 Zákona o poľovníctve, t. j. na zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov s tým, že vlastník samostatného poľovného revíru alebo vlastníci spoločného poľovného revíru môžu užívať poľovný revír sami alebo prostredníctvom nimi založenej poľovníckej organizácie alebo jeho užívanie môžu postúpiť zmluvou o užívaní poľovného revíru (§ 11 ods. 1 a 2 Zákona o poľovníctve). V prípade rozhodnutia vlastníkov o postúpení práva užívania poľovného revíru inej osobe sa postúpenie užívania

realizuje písomnou zmluvou podľa § 13 ods. 1 Zákona o poľovníctve, ktorú uzatvára budúci užívateľ poľovného revíru s vlastníkom poľovného revíru alebo vlastníkmi spoločného poľovného revíru. Nakoľko právo hlasovať na zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov majú všetci vlastníci a prípadné určenie neplatnosti prijatého uznesenia na zhromaždení sa prejaví v právnom postavení vlastníka, stranami sporu o určenie neplatnosti uznesenia (resp. uznesení prijatých na zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov) musia byť všetci vlastníci poľovných pozemkov bez ohľadu na to, či sa na zhromaždení zúčastnili alebo nezúčastnili. Aj zmluvu o postúpení užívania spoločného poľovného revíru uzatvárajú všetci vlastníci poľovných pozemkov. Na tom nič nemení ani skutočnosť, že na zhromaždení vlastníkov si za týmto účelom mohli zvoliť splnomocnencov (títo sú iba zástupcami vlastníkov). Stranami sporu o určenie neplatnosti zmluvy musia byť preto všetci vlastníci poľovných pozemkov spolu s fyzickou alebo právnickou osobou, ktorej bolo užívanie poľovného revíru postúpené, či už o určenie neplatnosti uznesení, resp. zmluvy ide vo vzťahu k stranám sporu o nerozlučné spoločenstvo, a teda ide o také spoločné práva alebo povinnosti, že sa rozsudok musí vzťahovať na každého, kto vystupuje ako žalobca alebo žalovaný (§ 77 ods. 1 CSP). Nutnosť účasti všetkých uvedených subjektov v spore či už na strane žalobcov alebo žalovaných v prípade určenia neplatnosti uznesení prijatých na zhromaždení, ako aj neplatnosti zmluvy o postúpení užívania poľovného revíru tak vyplýva zo skutočnosti, že vzhľadom na spoločné práva a povinnosti, ktoré sú predmetom konania, nie je možné pripustiť, aby stranou sporu neboli všetci účastníci dotknutého právneho vzťahu, pretože nemožno pripustiť, aby sporné uznesenie, resp. sporná zmluva boli záväzné len pre jednu skupinu vlastníkov poľovných pozemkov a pre inú skupinu nie. Nutnosť účasti všetkých vlastníkov poľovných pozemkov tak vyplýva z charakteru spoločných práv a povinností, ktoré sú predmetom konania. Je nepostačujúce, aby vlastníci poľovných pozemkov, ktorí sa cítia na svojich právach dotknutí, označili za žalovaných iba splnomocnencov, ktorí v mene vlastníkov uzavreli zmluvu a dotknutú poľovnícku organizáciu. Skutočnosť, že za vlastníkov podpisujú zmluvu splnomocnenci zvolení na zhromaždení, nie je z hľadiska vecnej legitímácie právne významná. Ich postavenie splnomocnencov uzavretím zmluvy zaniká. Vecne legitímovaní sú však všetci vlastníci pozemkov v uznanom poľovnom revíri.

1.3. Z obsahu spisu je nepochybné, že žalobcovia, či už na strane žalobcov alebo žalovaných, neoznačili za strany konania všetkých dotknutých vlastníkov pozemkov v uznanom poľovnom revíri, pričom z listinných dôkazov predložených právnym zástupcom žalobcov bolo zistené, že vlastníkov poľovných pozemkov je nepomerne viac (č.l. 17), pričom pre rozhodnutie súdu postačí zistenie, že stranou sporu nie je čo i len jeden vlastník poľovných pozemkov. Vecná legitímácia strán v spore vyplýva z hmotného práva. Súd nezaťažuje ani poučovacia povinnosť ohľadne určenia správneho okruhu strán v spore a ani povinnosť vykonať dokazovanie na zistenie všetkých do úvahy prichádzajúcich vecne legitímovaných subjektov, ktoré mali byť vzhľadom na predmet konania stranami sporu. Pre rozhodnutie súdu o nedostatku vecnej legitímácie postačuje zistenie, že stranou sporu nie je čo i len jeden spoluvlastník poľovných pozemkov. Súd prvej inštancie vzhľadom na takto zistený skutkový stav, že zmluvnou stranou musia byť všetci vlastníci poľovných pozemkov a to nielen splnomocnenci tak, ako je to v danom prípade a preto sa súd prvej inštancie rozhodol tak, že žalobu ako nedôvodnú pre nedostatok vecnej legitímácie na strane žalovaných v celom rozsahu zamietol, pretože v spore nevystupovali všetky subjekty, ktorých práva a povinnosti sa týka predmet sporu. Poukázal pritom na rozhodovacia činnosť krajských súdov SR.

1.4. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1, § § 262 ods. 1, 2 CSP a o nároku na náhradu trov konania rozhodol súd v zmysle vyššie citovaných ustanovení CSP tak, že v konaní úspešným žalovaným priznal proti neúspešným žalobcom náhradu trov konania v rozsahu 100%. Súd nezistil existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa, pre ktoré by mal postupovať podľa § 257 CSP a náhradu trov konania žalovaným nepriznať. O výške trov rozhodne súdny úradník podľa § 266 ods. 2 CSP po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie napadli v zákonnej lehote odvolaním žalobcovia v 1. a 2. rade, odôvodniac ho tým, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b) CSP), konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 365 ods. 1 písm. d) CSP), súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 365 ods. 1 písm. e) CSP), súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f) CSP) a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP). Uviedli, že z dokladov, ktoré sa nachádzajú v súdnom spise, je zrejme, že PPD INOVEC pri zvolávaní vlastníkov

poľovných pozemkov začlenených do spoločného poľovného revíru Prieloh Čaradice tvrdil, že zastupuje vlastníkov pozemkov, ktorí vlastní viac ako 1/3 výmery poľovných pozemkov. PPD Inovec, ako zvolávateľ zhromaždenia však v skutočnosti pri zvolaní zhromaždenia zastupoval vlastníkov pozemkov o celkovej výmere 407,6928 ha, čo predstavuje len 16,5192 % z celkovej výmery poľovného revíru Prieloh Čaradice. Plné moci (a to plná moc od LESOV SR a od Žilinskej diecézy) PPD Inovec nepredložil a nie sú ani súčasťou notárskej zápisnice, preto je pre žalobcov nepochopiteľné, na základe akej skutočnosti súd prvej inštancie mohol dospieť k záveru, že zhromaždenie vlastníkov pozemkov bolo zvolané v súlade so zákonom. Z uvedeného je zrejmé, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. LESY SR, š.p. pritom listom zo dňa 5. júna 2018 žalobcovi v 1. rade oznámili, že žalovanému v 1. rade nikdy neudelili plnú moc na zvolanie vlastníkov poľovných pozemkov začlenených do spoločného poľovného revíru Prieloh Čaradice. Z tohto hľadiska je nepochybné, že predpoklady na platné zvolanie zhromaždenia vlastníkov pozemkov v zmysle kogentného ustanovenia § 5 ods. 3 Zákona o poľovníctve dodržané neboli. Napriek tomuto zásadnému právnemu deficitu PPD Inovec zhromaždenie zvolal a následne si nechal vyhotoviť aj notársku zápisnicu o zmene využitia práva poľovníctva v poľovnom revíri Prieloh Čaradice. Uvedené skutočnosti diskvalifikujú konanie PPD Inovec, ako aj všetky nasledujúce právne úkony s tým súvisiace v celom rozsahu. Keďže neboli dodržané podmienky Zákona o poľovníctve na zvolanie zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov, nemohli byť platne prijaté ani uznesenia na danom zhromaždení a v konečnom dôsledku nemohla byť platne uzatvorená ani zmluva. Nakoľko zmluva je absolútne neplatným právnym úkonom, Poľovnícky spolok Lukov nie je oprávneným k užívaniu, resp. vykonávaniu práva poľovníctva v poľovnom revíri Prieloh Čaradice. Súd sa zásadnými hmotnoprávnymi otázkami, ktoré majú pre rozhodnutie veci zásadný právny význam nezaoberal. Konštatácia súdu, že stranami súdneho konania o neplatnosť právneho úkonu musia byť všetci, ktorí právny úkon uzavreli nebola aplikovaná správne. Súd prvej inštancie opomenul, že pokiaľ bolo zhromaždenie vlastníkov zvolané neplatne, neplatné boli aj ďalšie na to nadväzujúce úkony vrátane neplatne udelenej plnej moci, a teda vlastníci pozemkov poľovného revíru Prieloh Čaradice účastníkmi zmluvy nie sú. V tomto prípade sa stranami sporu rozumejú výlučne len žalovaní v 1. až 3. rade. Tento záver platí tiež z dôvodu, že zmluvu uzavrel neexistujúci subjekt – „Vlastníci poľovných pozemkov“, ktorý pre absenciu procesnej subjektivity nemôže v konaní vystupovať, a ktorý žalobcovia nemohli v žalobe označiť ako stranu sporu. V predmetnej veci v súlade so zásadou, že stranami sporu musia byť všetci, ktorí právny úkon uzatvorili, svedčí vecná legitímácia len žalovaným v 1. až 3. rade. Súd prvej inštancie pritom na tieto skutočnosti nijako nerefletoval, a to aj napriek tomu, že list LESY SR, š.p. zo dňa 5. júna 2018, ktorým bolo potvrdené, že žalovanému v 1. rade nikdy neudelili plnú moc ani len na zvolanie vlastníkov poľovných pozemkov začlenených do spoločného poľovného revíru Prieloh Čaradice je dôkazom nespochybniteľným. Práve na podklade tohto dôkazu si súd prvej inštancie mal vyhodnotiť otázku či bolo zhromaždenie vlastníkov pozemkov zvolané platne alebo nie, a ak nie, bolo povinnosťou súdu prvej inštancie žalobnému návrhu vyhovieť. Otázke pasívnej vecnej legitímácie sa podrobne venoval už vo vyjadrení zo dňa 20. mája 2020, no súd prvej inštancie sa s tam uvedenými skutočnosťami v odôvodnení napádaného rozsudku nijako nevysporiadal, hoci išlo o otázky právne významné pre rozhodnutie v prejednávanej veci, v dôsledku čoho rozhodnutie súdu prvej inštancie trpí nedostatkom riadneho odôvodnenia (§ 220 ods. 2 CSP) a zo strany súdu prvej inštancie ide o nesprávny procesný postup, ktorým znemožnil žalobcom, aby uskutočňovali im patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ktoré pochybenie zakladá odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP. Uviedli, že predmetný právny úkon uzavreli a podpísali len Poľovnícky spolok Lukov (ako žalovaný v 2. rade), PPD Inovec (ako žalovaný v 1. rade) a B. C. (ako žalovaný v 3. rade). Všetky vyššie uvedené osoby boli stranami sporu. Zmluvu neuzavrel a stranou zmluvy nemôže byť subjekt v zmluve označený ako „Vlastníci poľovných pozemkov“, ktorý právne neexistoval a nie je nositeľom právnej subjektivity. Pokiaľ súd prvej inštancie za situácie, že zmluva je v dôsledku absencie riadneho označenia všetkých vlastníkov poľovných pozemkov začlenených do predmetného poľovného revíru a absencie ich podpisu na zmluve absolútne neplatným právnym úkonom, žalobu pre nedostatok vecnej legitímácie zamietol a znemožnil tým žalobcom domáhať sa absolútnej neplatnosti zmluvy, na ktorú mal navyiac prihliadať ex officio, zamedzil žalobcom prístup k spravodlivosti (denegatio iustitiae). Do pozornosti súdu dali aj rozsudok Najvyššieho súdu SR 7Sžo 78/2014, z ktorého vyplýva, že zmluva o užívaní poľovného revíru je absolútne neplatná z dôvodu, že na strane prenajímateľov nebola podpísaná vlastníkami spoločného poľovného revíru, tak ako to vyplýva zo Zákona o poľovníctve. Riadne neoznačenie vlastníkov ako zmluvnej strany zmluvy je teda ďalší dôvod jej absolútnej neplatnosti. Splnomocnenci zvolení podľa § 5 ods. 7 Zákona o poľovníctve musia byť v zmluve identifikovaní tak, že ktorých vlastníkov poľovného revíru alebo vlastníkov spoločného poľovného revíru zastupujú, zo zmluvy musí byť teda zrejmé ktorých konkrétnych vlastníkov zastupujú.

V zmluve takáto identifikácia absentuje. Na zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov (ďalej len „zhromaždenie“) neboli dohodnuté podmienky užívania poľovného revíru a ani prijaté rozhodnutie o nich a splnomocnenci, ktorí na zhromaždení boli určení za splnomocnencov vlastníckymi poľovných pozemkov mohli uzatvoriť zmluvu len za podmienok podľa rozhodnutia zhromaždenia, nemohli v dôsledku absencie vyššie uvedených skutočností dohodnúť podmienky užívania poľovného revíru v zmluve. Pritom je to podľa § 14 ods. 3 písm. d) Zákona o poľovníctve podstatná náležitosť zmluvy, pri absencii ktorej je zmluva neplatná. Dohodu o náhrade za postúpenie užívania poľovného revíru a dohodu o trvaní zmluvy nemožno subsumovať pod dohodu o podmienkach užívania poľovného revíru, keďže tieto sú samostatne vymedzené v § 14 ods. 3 písm. c) a v § 14 ods. 2 Zákona o poľovníctve. Súd prvej inštancie sa pri rozhodovaní predmetnej veci vyššie uvedenými jednoznačnými ustanoveniami zákona a ani vyššie uvedenou judikatúrou najvyššej súdnej autority neriadil, prijal vo veci nesprávne právne závery, čím sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia veci. Súd prvej inštancie sa s vyššie uvedenými právnymi a skutkovými tvrdeniami žalobcov nezaoberal a v odôvodnení sa s nimi žiadnym spôsobom nevysporiadal, čím došlo z jeho strany pri rozhodovaní predmetnej veci k nesprávne procesnému postupu, ktorým znemožnil žalobcom, aby uskutočňovali im patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Žalobca 1 v priebehu konania na súde prvej inštancie navrhol, aby súd uložil žalovanému v 1. rade (PPD Inovec), aby za účelom zistenia skutkového stavu predložil súdu plnomocenstvá udelené žalovanému v 1. rade k zvolaniu zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov konaného dňa 02. 03. 2014 vo P. a doklady preukazujúce vlastníctvo osôb, ktoré udělili žalovanému v 1. rade plnomocenstvá k zvolaniu zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov konaného dňa 02. 03. 2014 vo P., dokladujúce výmeru predmetných pozemkov prislúchajúcu ich vlastníkom a spoluvlastníkom a navrhli vykonať dôkaz vyššie uvedenými listinami a tiež notárskou zápisnicou, avšak súd prvej inštancie uvedené dôkazy nevykonal a to napriek tomu, že boli potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, ktoré mali zásadný význam pre rozhodnutie vo veci. PPD Inovec pri zvolávaní zhromaždenia vlastníkov pozemkov nedisponoval plnou mocou, a to ani od LESOV SR, š.p., ale ani od Žilinskej diecézy, a to aj napriek tomu, že PPD Inovec danú skutočnosť formálne deklaroval. Obidve plné moci boli totiž vyhotovené až dodatočne, tj. sú antedatované, a teda neplatné. To, že plná moc pre PPD INOVEC v danom čase skutočne nebola udelená, je zrejmé aj z notárskej zápisnice. V notárskej zápisnici je síce formálne deklarované, že zhromaždenie vlastníkov bolo zvolané verejnou vyhláškou zo dňa 20. februára 2014 podľa § 3 ods. 3 Zákona o poľovníctve, avšak plné moci na zvolanie zhromaždenia vlastníkov v notárskej zápisnici, resp. v jej prílohách pojaté nie sú. LESY SR, š.p. sa neskôr svoje tvrdenie snažili zvrátiť viacerými podaniami, no tieto ich dodatočné vyjadrenia majú zásadné trhliny. Plná moc pre PPD INOVEC bola udelená dodatočne, a to po tom ako bola požiadavka na predloženie plnej moci vznesená na samotnom zhromaždení. Z uvedených dôvodov navrhli, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobe žalobcu vyhovie v celom rozsahu s tým, že žalovaných v 1. až 3. rade zaviazá k náhrade trov konania alebo zruší a vec vráti súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Žalovaný v 2. rade vo vyjadrení k odvolaniu žalobcov uviedol, že žalobcovia ako hlavný dôvod nesprávneho posúdenia veci a nezákonnosti postupu pri uzatvorení zmluvy odôvodňujú skutočnosťou, že PPD Inovec nebol oprávnený zvolať zhromaždenie vlastníkov pozemkov Poľovného revíru Prieloh Čaradice, tým že nemal splnomocnenie od vlastníka LESY Slovenskej republiky, š. p. Toto tvrdenie žalobcu je nepravdivé a žalobca úmyselne zavádza súd skutočnosťou, o ktorej vie, že je nepravdivá. LESY Slovenskej republiky, š. p. túto plnú moc udělili. Jej originál sa nachádza v súdnom spise. V konaní ju LESY SR dokladovali a opakovane potvrdili svojim vyjadrením jej vystavenie. Žalobcovia nepredložili žiaden relevantný dôkaz o neplatnosti plnej moci LESY Slovenskej republiky, š. p. a Rímskokatolíckej cirkvi. Tvrdenia sú domnienky, ktoré boli opakovane vyvrátené listinnými dôkazmi vyžiadanými súdom. LESY SR, Rímskokatolícka cirkev ani PPD Inovec ako majoritní vlastníci a užívatelia pozemkov (viac než 80%) tohto poľovného revíru nevstúpili do konania na strane žalobcov a rešpektujú právny stav daný zmluvou o užívaní poľovného revíru od roku 2014 (už viac než 9 rokov z 15-ročného obdobia platnosti a účinnosti zmluvy). Žalobcovia disponujú výmerov pozemkov, ktorá nie je dostatočná ani na zvolanie zhromaždenia vlastníkov, ktoré rozhoduje o využití práva poľovníctva v poľovnom revíri. Žalobcovia nesprávne uvádzajú ako dôvod neplatnosti zmluvy neoznačenie všetkých vlastníkov poľovných pozemkov. Poukázal na § 16 ods. 1, 2 a § 14 ods. 3 Zákona o poľovníctve a uviedol, že správny orgán, vykonal kontrolu náležitostí zmluvy podľa zákona a zmluvu zaevidoval. Zmluva obsahuje všetky náležitosti požadované zákonom. Evidencia zmluvy a postup správneho orgánu nebol zo strany žalobcov resp. iných osôb spochybnený. Žalobca na súdy, resp. prokuratúru (ktorá tiež vec prešetrila a zastavila), opakovane predkladá vedome nepravdivé informácie, s cieľom poškodiť žalovaného a donútiť

ho, aby umožnil výkon práva poľovníctva konateľovi žalobcu IMA INVEST, s. r. o. Napadnuté rozhodnutie navrhol potvrdiť.

4. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 zák. e. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku – ďalej len CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané veas, oprávnenou stranou – žalobcami, v neprospech ktorých bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v medziach daných rozsahom podaného odvolania (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), viazaný skutkovým stavom, ako ho zistil súd prvej inštancie, bez potreby jeho zopakovania alebo doplnenia (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a po preskúmaní zákonnosti a vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdiť?

5. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

6. Predmetom konania po pripustených zmenách petitu je žaloba o urenie, že do 12. 05. 2012 uzavretá Zmluva o užívaní poľovného revíru Prieloh Earadice z jednej strany medzi Poľovníckym spolkom Lukov, IEO: 42 338 735 so sídlom Kozárovce 953 a z druhej strany Podielnickým poľnohospodárskym družstvom Inovec, 951 87 Volkovce, IEO: 00 198 897 a B. C., nar. XX. XX. XXXX, r. e. 551217/6131, bytom F. XX, XXX XX D. E. ako domnelými zástupcami vlastníkov poľovných pozemkov zaelenených do spoločného poľovného revíru Prieloh Earadice uznaného rozhodnutím Obvodného lesného úradu v Nitre e. 2004/00003 zo dňa 03. 03. 2004 a zaevidovaná Pozemkovým a lesným odborom Okresného úradu Nitra podľa § 16 ods. 1 zákona o poľovníctve dňa 27. 05. 2014 pod e. j.: OÚ-NR-PLO-2014/027922 je neplatná. Žaloba v tejto veci bola podaná na súd za účinnosti Obeianskeho súdneho poriadku, pretože sa aj podmienky procesnej prípustnosti takejto žaloby mali posudzovať podľa Obeianskeho súdneho poriadku (§ 470 ods. 2 veta prvá CSP), pričom odvolací súd považuje žalobcami podanú žalobu za procesne prípustnú. Keďže súd prvej inštancie žalobu zamietol z dôvodu nedostatku vecnej legitímácie na strane žalovaných a ostatné právne otázky neposudzoval, odvolací súd sa zaoberal práve touto otázkou.

7. Podľa § 60 CSP stranami sú žalobca a žalovaný.

8. Aktívnu vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektívny nárok žalobcu na uplatnenie práva (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatniť. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súdná legitímácia skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiadajú účastníci konania nenamietajú. Ak súd zistí nedostatok vecnej legitímácie, či už na strane žalobcu (žalobcov) alebo žalovaného (žalovaných), žalobu zamietne a ostatnými argumentami nie je povinný sa zaoberať. Rovnako to platí aj pre odvolací súd, teda ak dospeje k záveru, že záver súdu prvej inštancie o nedostatku pasívnej vecnej legitímácie v danej veci je správny, ostatnými odvolacími dôvodmi nie je potrebné sa zaoberať.

9. Súd prvej inštancie v danej veci postupoval správne, ak sa na prvom mieste zaoberal vecnou legitímáciou v spore, pričom uviedol, že stranami sporu, či už na strane žalobcov alebo žalovaných musia byť nevyhnutne všetci vlastníci spoločného poľovného revíru bez ohľadu na to, či sa zúčastnili alebo nezúčastnili hlasovaniami na zhromaždení vlastníkov, vychádzajúc z príslušných ustanovení zák. e. 274/2009 Z. z. o poľovníctve. Uviedol, že poľovný revír je z hľadiska zákona chápaný ako spoločná vec, na ktorú sa vzťahujú ustanovenia § 139 ods. 2 Obeianskeho zákonníka, no pokiaľ ide o vznik nájomného vzťahu, na základe ktorého nadobudne subjekt práva možnosť realizovať výkon práva poľovníctva na základe zmluvy s vlastníckymi, je upravený osobitným predpisom, Zákonom o poľovníctve.

10. Žalobcovia sa v tomto konaní domáhali neplatnosti zmluvy o užívaní poľovného revíru Prieloh Earadice, ktorá bola schválená vlastníckimi prítomnými zhromaždenými vlastníckymi poľovnými pozemkami. Odvolací súd dospel k záveru, že z obsahu spisu je nepochybné, že žalobcovia neoznámili za strany konania všetkých dotknutých vlastníkov pozemkov v uznanom poľovnom revíri (a to, či už na strane

žalobcov alebo žalovaných). Vecná legitímácia strán v spore vyplýva z hmotného práva. Na otázku vecnej legitímácie nadväzuje aj inštitút nerozlučeného spoločenstva, v ktorom ide o také spoločené práva alebo povinnosti, že sa rozsudok musí vzťahovať na každého, kto vystupuje ako žalobca a ako žalovaný s tým, že nerozlučeným spoločenstvom je nútené spoločenstvo, ktoré je takým procesným spoločenstvom, v ktorom osobitný predpis vyžaduje pre úspech v spore účasť všetkých subjektov právneho vzťahu. V prípade, ak nie je splnená podmienka účasti všetkých subjektov, súd musí žalobu podľa § 78 ods. 2 CSP zamietnuť bez toho, aby vykonával ďalšie dôkazy a posudzoval vecnú stránku uplatneného práva v žalobe. Súd nezaťažuje ani poverovacia povinnosť ohľadne urenia správneho okruhu strán v spore a ani povinnosť vykonať dokazovanie na zistenie všetkých do úvahy prichádzajúcich vecne legitímovaných subjektov, ktoré mali byť vzhľadom na predmet konania stranami sporu. Pre rozhodnutie súdu o nedostatku vecnej legitímácie postačuje zistenie, že stranou sporu nie je eo i len jeden spoluvlastník po3ovných pozemkov, pričom zo spisu a z tvrdení strán sporu je zrejmé, že vlastníkov po3ovných pozemkov je nepomerne viac. Odvolací súd preto dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne a pre nedostatok vecnej legitímácie strán sporu nebolo možné odvolať sa vyhovieť. Zároveň z uvedeného dôvodu nebolo ani efektívne, aby sa odvolací súd zaoberal všetkými odvolacími námietkami žalobcov, s výnimkou tých, ktoré smerovali k tomu, že okruh strán sporu je urenený správne, eo súvisí práve s otázkou vecnej legitímácie.

11. Obdobnou problematikou sa zaoberali aj ostatné krajské sudy na Slovensku, pričom z rozhodnutí KS v Žiline sp. zn. 5Co 122/2019, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 24Co 19/2017, Krajského súdu v Trnave sp. zn. 11Co 5/2022, Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6Co 100/2019, sp. zn. 9Co 132/2018, sp. zn. 3Co 54/2023 a sp. zn. 9Co 182/2020, Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 14Co 71/2011 a sp. zn. 12Co 43/2021 a Krajského súdu v Trenevine sp. zn. 17Co 199/2017 vyplýva, že sudy dospeli k záveru, že v takýchto konaniach musia byť stranou sporu všetci vlastníci pozemkov v po3ovnom revíri, a pokiaľ tomu tak nie je, je to dôvod na zamietnutie žaloby.

12. Táto problematika, otázka vecnej legitímácie v sporoch o urenie neplatnosti nájomnej zmluvy o užívaní po3ovného revíru bola predmetom dovolania (bez meritórneho prieskumu) vo veci, vedenej na NS SR pod sp. zn. 9Co 211/2021 zo doa 23. 08. 2023 (išlo o dovolanie vo veci vedenej na Krajskom súde Žilina vo veci sp. zn. 11Co 221/2019), pričom NS SR v tomto rozhodnutí uviedol, že dovolatelia nešpecifikovali právnu otázku, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená (§ 421 ods. 1 písm. b) CSP). Dovolatelia v dovolaní nesúhlasili s otázkou posúdenia pasívnej vecnej legitímácie odvolacím súdom. Dovolatelia polemizovali so závermi odvolacieho súdu o nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovaných v konaní s poukazom na neúplne zistenie skutkového stavu, proces dokazovania a hodnotenie dôkazov súdom, pričom ale žiadnu konkrétnu právnu otázku v dovolaní nevymedzili. Dovolatelia tak v dovolaní vyjadrili len svoj nesúhlas s právnym posúdením a postupom odvolacieho súdu, takýto nesúhlas však sám o sebe nie je spôsobilý založiť prípustnosť dovolania podľa § 421 ods. 1 CSP. Uzavrel preto, že na podklade dovolania nebolo možné uskutočniť meritórny dovolací prieskum. Vzhľadom na vyššie uvedené, dovolací súd v tejto easti odmietol podané dovolanie podľa § 447 písm. f) CSP.

13. Otázkou neplatnosti výpovede zo zmluvy o užívaní po3ovného revíru sa zaoberali sudy v konaní vedenom na Okresnom súde Ružomberok pod sp. zn. 5C/121/2016 a v rozsudku Krajského súdu v Žiline zo doa 16. novembra 2017 sp. zn. 9Co/224/2017, pričom ich rozhodnutia boli aj predmetom prieskumu Najvyššieho súdu SR pod sp. zn. 6Cdo/88/2018 z 26. 06. 2019. V tomto rozhodnutí NS SR okrem iného uviedol, že predmetom tohto sporu nebola žaloba o neplatnosť uznesenia prijatého zhromaždením vlastníkov pozemkov, ale žaloba o neplatnosť výpovede zmluvy o užívaní po3ovného revíru. Keiže platnosť a uznášaniaschopnosť zhromaždenia nebola žalobcom uvádzaná ako dôvod neplatnosti výpovede a argumentáciu žalobcu v odvolaní bolo treba považovať za prostriedok procesnej obrany, ktorá nebola uplatnená v konaní pred súdom prvej inštancie, a keiže nešlo o žiaden z prípadov uvedených v § 366 písm. a) až d) CSP, nebolo možné ju v odvolaní použiť, nemal ani odvolací súd dôvod osobitne sa zaoberať argumentami žalobcu, ktoré sa týkali v podstate len spochybovania priebehu zhromaždenia vlastníkov po3ovných pozemkov konaného doa 11. 11. 2016 z hľadiska jeho uznášaniaschopnosti a platnosti uznesenia prijatého na tomto zhromaždení. Navyše, posúdenie týchto otázok nemalo podstatný význam z hľadiska vecnej legitímácie na žalovanej strane, od vyriešenia ktorej otázky záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu.

14. Vychádzajúc z uvedeného, dospel odvolací súd k záveru, že ustálená rozhodovacia prax odvolacích súdov je jednotná v názore, že v konaní o neplatnosti zmluvy o užívaní po3ovného revíru musia byť účastníkmi konania všetci vlastníci pozemkov v po3ovnom revíri, a pokiaľ tomu tak nie je, je to dôvod na zamietnutie žaloby z dôvodu nedostatku pasívnej vecnej legitímácie, bez potreby skúmania vecných dôvodov žaloby, preto sa nimi odvolací súd vo svojom rozhodnutí ani nezaobrá. Takýto záver podľa odvolacieho súdu vyplýva zo Zákona o po3ovníctve, z ktorého vyplýva, že zmluvu uzatvára budúci užívateľ po3ovného revíru s vlastníkom po3ovného revíru alebo vlastními spoločného po3ovného revíru a nemá na to vplyv to, či boli jednotliví vlastníci uvedení ako strana v zmluve o užívaní po3ovného revíru alebo len označení všeobecnou formuláciou „Vlastníci po3ovných pozemkov“. Podľa dôvodovej správy k novele Zákona o po3ovníctve účinnou od 01. 07. 2013 sa zjednodušili niektoré postupy pri priebehu zhromaždení vlastníkov po3ovných pozemkov, čo sa prejavilo tým, že zmluva už nemusí obsahovať obchodný názov, sídlo a identifikačné číslo právnickej osoby alebo meno, priezvisko, adresu trvalého pobytu a dátum narodenia fyzickej osoby, ktoré sú zmluvnými stranami, ale len identifikačné údaje užívateľa po3ovného revíru a identifikačné údaje splnomocnencov podľa § 5 ods. 7 poverených podpisom zmluvy, preto je už poukazovanie na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 7Sžo 78/2014 bezpredmetné. To však nie nemožno na závere, že zmluvu uzatvárajú vlastníci spoločného po3ovného revíru, a preto musia byť stranou v spore. Aktívna legitímácia strán sporu sa skúma na začiatku sporu, bez posúdenia vecnej stránky predmetu konania a nie je možné preskúmať celý predmet konania, celú argumentáciu žalobcu a na základe takéhoto celého prieskumu dospieť k záveru o vecnej legitímácii, preto sa odvolací súd všetkými odvolacími námietkami žalobcov nezaobrá. Dôvodmi neplatnosti zmluvy o užívaní po3ovného revíru by sa súd zaoberal až po zistení, že stranami sporu sú všetci vlastníci po3ovného revíru, a to, či na strane žalobcov alebo žalovaných.

15. K namietaným nesprávnym skutkovým zisteniam súdu prvej inštancie odvolací súd uvádza, že aj keď je pravdou, že súd prvej inštancie v bode 20. rozsudku uviedol, že nebolo sporné, že zmluvu zastupoval vlastníkom, ktorí predstavujú zákonom stanovenú minimálne jednu tretinu vlastníkov po3ovných pozemkov po3evtanú podľa výmery po3ovných pozemkov zaeleňovaných do po3ovného revíru Prieľoh Earadice a zmluvu bol na zvolanie zhromaždenia vlastníkov splnomocnený rovnako Lesní Slovenskej republiky, štátnym podnikom ako správcom majetku najväčšieho vlastníka, t.j. Slovenskej republiky a tiež Rímskokatolíckou cirkvou, Žilinskou diecézou, s čím sa odvolací súd nestotožňuje, pretože predmet konania práve bolo sporné, či bolo zhromaždenie vlastníkov zvolané platne a či sú plné moci od Lesy Slovenskej republiky a Rímskokatolíckej cirkvi, Žilinskej diecézy platné, avšak táto skutočnosť nemá vplyv na správny záver súdu prvej inštancie o nedostatku vecnej legitímácie a zamietnutí žaloby z tohto dôvodu.

16. Pokiaľ žalobcovia namietali, že nemôžu vzniknúť práva a povinnosti subjektom, ktoré sú v zmluve označené len všeobecnou formuláciou „Vlastníci po3ovných pozemkov“, čo je dôvodom neplatnosti zmluvy, k tomu odvolací súd uvádza, že posúdenie platnosti zmluvy o užívaní po3ovného revíru by bolo predmetom posudzovania súdmi až v prípade, ak by bola vecná legitímácia strán v spore preukázaná, pričom tomu tak nie je, preto nebolo potrebné sa týmito argumentami zaoberať. Ak by bolo pravdivé, že vlastníci po3ovného revíru by mohli byť stranou sporu len za predpokladu, že by PPD L. a B. C. mali platne udelenú plnú moc, čo sa však nestalo alebo, že by v zmluve ako jej zmluvná strana vystupovali všetci vlastníci po3ovných pozemkov, došlo by až posúdením dôvodnosti žaloby vo veci samej k záveru o vecnej legitímácii v spore, pričom odvolací súd takýto postup nepovažuje za správny. Z doterajšej rozhodovacej praxe súdov vyplýva, že stranami sporu majú byť všetci vlastníci po3ovných pozemkov a nestaeí, aby nimi boli len tí, ktorí zmluvu uzavreli, aj keď odvolaciemu súdu je zrejmé, že počet vlastníkov pozemkov po3ovných revírov dosahujú v mnohých prípadoch stovky až tisíce, čo komplikuje uplatnenie práva v takom prípade. Na túto situáciu by bolo možné reagovať zmenou právnej úpravy tak, aby bolo možné domôcť sa takýchto práv jednoduchšie, čo však nie je úlohou odvolacieho súdu. Ak sa s ďalšími otázkami, ktorými žalobcovia odôvodňovali podanú žalobu, súd prvej inštancie nezaobrá a nevyporiadaval (vrátane vyjadrenia zo dňa 20. mája 2020, ktorého obsahom pasívnej vecnej legitímácie korešponduje s odvolacími dôvodmi), nemožno jeho postup považovať za nesprávny a jeho rozhodnutie z tohto dôvodu za nepreskúmateľné. Súd prvej inštancie sa v napadnutom rozhodnutí vypořadával s kľúčovým argumentom, a to otázkou vecnej legitímácie, a pokiaľ z tohto dôvodu žalobu zamietol, nebolo jeho povinnosťou sa vypořadávať so všetkými argumentami žalobcov, preto je jeho odôvodnenie rozsudku postačujúce pre záver o tom, že základné právo strany sporu na spravodlivý proces bolo realizované. Rovnako tak z tohto dôvodu nebol povinný vykonať ani žalobcami navrhované dokazovanie, preto nevykonanie navrhovaných dôkazov v danej veci neznamená

samo o sebe porušenie práva žalobcov na spravodlivý proces. Ak nebol správny okruh účastníkov, ani výsledok vykonaného dokazovania by neznamenal iné rozhodnutie o žalobe. Odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny, vrátane súvisiaceho výroku o trovách konania, potvrdil.

17. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP a v konaní úspešným žalovaným v 1., 2. a 3. rade priznal voči žalobcom v 1. a 2. rade nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, s tým, že žalobcovia sú povinní zaplatiť ich každému zo žalovaných v 1., 2. a 3. rade spoločne a nerozdielne. Toto rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).